

ophæves efter det af landstinget i foråret 1951 vedtagne lovforslag. Det af fiskeriministeren i oktober 1951 fremsatte lovforslag lod det også forblive ved de gældende ældre bestemmelser. I folketinget gennemførtes dog enkelte ændringer ud fra ønsket om en klargørelse af nævnenes kompetence. I folketingsudvalgets betænkning hedder det herom og om ålegårdsretten i almindelighed:

„Udvalget har behandlet dels § 7 i det foreliggende lovforslag om saltvandsfiskeri og dels § 7 i det af fiskerikommissionen udarbejdede forslag.

De socialdemokratiske medlemmer af udvalget ønskede på baggrund af den afsagte *højesteretsdom af 5. maj 1951*, der har omstødt en af ålegårdsovernævnet afsagt kendelse, at få fiskerikommissionens § 7 gennemført for derved at skabe større klarhed om ålegårdsspørgsmålet og opnå en regulering af ålegårdsrettighederne i overensstemmelse med de retningslinier, som ålegårdsovernævnets kendelser i en årrække har afstukket. Der har imidlertid ikke i udvalget kunnet opnås enighed om en gennemførelse af kommissionens § 7, hvorfor socialdemokratiet har tilsluttet sig de senere anførte ændringer til ålegårdsparagraffen.

Retsforbundets medlem er for at skabe enighed i udvalget angående § 7 enig med socialdemokratiet i ovenstående betragtninger og tilføjer, at det vil være nødvendigt at finde frem til, at der overfor samfundet ydes vederlag for den i ålegårdsretten indeholdte naturskabte værdi i forbindelse med indførelsen af fuld grundskyld.

Det radikale venstres medlem af udvalget har udtalt sin sympati for at få fiskerikommissionens § 7 gennemført, men har under hensyn til de problemer, der foreligger angående erstatningsspørgsmålet, ikke kunnet tiltræde socialdemokratiets og retsforbundets medlemmers synspunkter uden en forudgående undersøgelse af erstatningsproblemet og har ønsket denne undersøgelse udtrakt til spørgsmålet om en eventuel afløsning af hele ålegårdsretten.“

Udvalget henstiller i betænkningen til fiskeriministeren at nedsætte en kommission, bestående af repræsentanter for de frie fiskere, indehavere af ålegårdsrettighederne, juridisk sagkyndige, fiskeriministeriet og de udvalgsberettigede partier på rigsdagen. „Kommissionens opgave bør efter udvalgets mening være at foretage en nærmere gennemgang af ålegårdsbestemmelserne i forslaget til saltvandsfiskeriloven og de tilsvarende bestemmelser i betænkningen, der er afgivet af fiskerikommissionen af 2. april 1940. Endvidere bør kommissionen have sin opmærksomhed hen-